

nær havde Havet brudt igjennem, og hvis ikke en Ingeniør og nogle Arbeidere havde været tilstede og havde faaet stoppet, vilde der have været stet et Gjennembrud, hvis Følger man ikke kan beregne; men i alt Fald vilde det have gjort megen Skade, og lader man det blive, som det er, er et Gjennembrud ikke alene sandsynligt, men sikkert, saantart vi faae en lignende Stormflod som sidst, hvilket jo meget let kan indtræffe, og da vil den ikke alene volde Udelæggelse paa Eiendomme bagved og bestadige Digerne, men ogsaa være betænkelig for de allerede byggede Høfder, idet de ligge i saa umiddelbar Nærhed, at det ikke er umuligt, at en Del af Digerne ved at horstfylles vilde komme de nærmeste Høfder saa nær, at disse bleve understøttede fra Siden. Det er derfor af saa stor Betydning, at disse fire Høfder bygges; thi saa sikres de vanskeligste Steder, hvor Havet stadig bryder igjennem. Det er ikke mere end 4 Nar siden, at der var et betydeligt Gjennembrud. Det er en urigtig Opfattelse af Vandbygningsdirektøren, naar han tror, at det er nødvendigt for Høfdernes Skyld at bygge Diger ved Limfjorden. En anden Sag var det, hvis man var længere ude paa Limfjordsterrænet; der vilde Diger paa den østlige Side have Betydning i flere Henseender, men her have de ingen Betydning, i alt Fald ikke for at sikre Høfderne. Alle Gjennembrud i dette Aarhundrede ere stete fra Vest; det er Havet, der har foranlediget de fleste Gjennembrud, og naar da efter Gjennembrud og Stormflod store, betydelige Vandmasser strømme op i Limfjorden, er det selvfølgelig, at Vandet søger over, hvor der er Åbning, og at Gjennembrudet udvides med Vandets Tilbageløb, følger af sig selv. Men Gjennembrudet er aldrig stet østfra og vil ikke ske, naar der er et nogenlunde Værn mod Havet. Gjennembrud ske først vestfra, og saa kan det naturligvis forstørres ved Vandets Tilbageløb, men det viser tydeligt, at det er en feilagtig Opfattelse af Vandbygningsdirektøren at mene, at Høfderne skulle beskyttes ved Diger fra Øst paa dette Sted. Det er altsaa en urigtig Grund, der er anført for ikke at bygge disse Høfder. Jeg vil haabe, at man efterhaanden maa komme til Erkjendelse af, at disse Foranstaltninger have saa almindelig Betydning, at der ogsaa iaar maa bevilges Penge dertil. At standse det vilde i flere Henseender være skadeligt og maasse volde Tab, som man ikke endnu i og for sig har iagttaget. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at gjøre Undskyldning for, at jeg ogsaa denne Gang har været nødt til at drage dette Forhold frem.

E. Nielsen: Det Foredrag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) holdt, delte sig i to Dele, en storpolitisk og en af mere almindelig finantseel Natur. Hvad den sidste Del angaar, kunde jeg i Mængd og Meget være enig

med ham. Forøvrigt er der dog et Punkt i denne Del, hvori jeg heller ikke er enig med ham, men det vil jeg komme til i det Følgende. Hvad den storpolitiske Del angaar, skal jeg heller ikke gjøre videre Bemærkninger dertil; thi jeg har det bestemte Indtryk, at de urolige Fantasier, hvori han sømmede, vise, at han befinder sig i en mindre behagelig Stilling. Jeg formoder, at det er en Følge af, at han har en bestemt Følelse af, at den Stenning, han sidste Sommer har virket for, er i stærk Tilbagegang i Befolkningen og bliver det mere og mere. Jeg formoder, at det er Grunden til hans urolige Fantasier og Drømme, og derfor skal jeg ikke sige Noget dertil. Kun den Bemærkning skal jeg dog gjøre, at naar det ærede Medlem mente, at vi ogsaa være Skyld i, at det ærede Ministerium nu hænger i Statsraads-salen, underskrivende den provisoriske Finantslov, er denne Paastand af samme Art, som naar han mente, at vi være Skyld i, at den ærede Conseilspresident er bleven Ridder af Elefanten, — men det tror jeg ikke, at vi behøve at imødegaa. Jeg skal kun bemærke, at Grunden ligger ganske sikkert noget dybere. Det ærede Medlem vil vel ikke have glemt, at daværende Conseilspresident Jonnesbech i 1875 udtalte i det andet Thing, at man maatte ikke glemme, at der var sat en Mærkepæl i 1866, det skulde Folkethinget erindre, og det skulde særlig ogsaa det ærede Medlem erindre. Det er nok egentlig denne Mærkepæl, der, naar Alt kommer til Alt, er Skyld i hele det Usvære, hvori vi have været, og i det Stykke kan jeg ganske samstemme med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Han udtalte klart og tydeligt, at ved den grundlovs-mæssige Ordning — og han nævnte udtrykkelig her Forsamlingen af 1866 — betingedes at, de forskellige Statslegemer maatte se at komme til Forhandling og til Overenskomst med hverandre. Altsaa derpaa beror det nok egentlig, at der er en forskjellig Opfattelse hos det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og mig. Jeg skal imidlertid ikke komme tilbage dertil. Det er ikke værd at friske det op igjen. Det er bekendt nok, at han betragter Grundlovsforandringen som et Fremskridt fra de bestaaende faktiske Tilstande, saa at det ikke er værd at strides om. Jeg har kun nævnt dette, for at det ikke skal staa som Noget, der af os var erkjendt, at vi ere Skyld i det, som han betragtede, om ikke som en Ulykke, saa dog som en Ironi, at Ministeriet hænger i Statsraads-salen, underskrivende den provisoriske Finantslov.

Jeg skal derefter vende tilbage til selve Finantsloven, og jeg skal da strax udtale, at Skildringen af den finantseelle Stilling, som den er tegnet af Afstillige og navnlig af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, ingenlunde forekommer mig at være for mørk, men i Hovedsagen korrekt. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem fra Lemvig (Moberg) har